

РЕШЕНИЕ

№ 2865

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 08.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8040** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е във връзка с определение от 18.08.2023 г. по адм.дело № 7116/2023 г. по описа на АССГ, 58 с-в, с което съдът е разделил производството по делото по подадената жалба от Г. В. Д. лично и като законен представител на Ц. Г. Д., като предмет на настоящото производство е жалбата на Д. в частта ѝ срещу заповед № ЗД/Д-С-М-014/05.07.2023 г., издадена от „за“ директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М., с която е наредено детето Ц. Г. Д. да бъде насочено към Център за обществена подкрепа ИСДП, [улица], [населено място] за срок от 6 месеца за предоставяне на социална услуга „Психологическа подкрепа и подобряване комуникацията между майката и детето“.

В жалбата са въведени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт като постановен при липса на мотиви, като се оспорват и посочените в заповедта фактически констатации относно възпрепятстване от бащата на личните контакти на детето с неговата майка и отказа му да ползва социалната услуга. Иска се оспорената заповед да бъде отменена. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят Г. Д., редовно призован, се явява лично, като поддържа жалбата си и моли актът да бъде отменен като незаконосъобразен.

Ответникът – директорът на ДСП-М., редовно призован, се представлява от юрк. Т.,

който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен съд-София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото относими писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Г. Д. и Б. А. са родители на децата Ц. Г. Д. и Д. Г. Д.. Двата родители са разделени, като съгласно определени от съда привременни мерки, децата живеят при баща си, а на майката е определен режим на лични контакти с тях. Между родителите са налице конфликтни отношения, свързани с осъществяването на режима на лични контакти от страна на майката и неговото спазване от страна на бащата. Между майката и детето Ц. Д. не се осъществяват регулярни срещи, така както са определени с режима, като между родителите има разногласие относно причините за това.

От ноември 2021 г. отдел „Закрила на детето“ към ДСП-М. работи по случая на Ц. и Д. Д.. С декларация вх. № СЛ/Д-С-М/362-062/14.05.2023г. до директора на ДСП-М. майката Б. А. е посочила обстоятелства, които обосновават притесненията ѝ относно конфликт на лоялност у двете ѝ деца, както и че те са обект на постоянен натиск и контрол от своя баща.

С писмо № СЛ/Д-С-М/362/362-060/10.04.2023 г. до ДСП-М. жалбоподателят е поискал съдействие за подновяване на социалната услуга, ползвани от децата му през 2022 г., като в този смисъл е и изразено от него желание в жалба № 97-00-173/26.05.2023 г. до министъра на труда и социалната политика той и децата му да ползват социални услуги при фондация „Психологическа подкрепа“. С писма изх. № СЛ/Д-С-М/362-066/01.06.2023г. и изх. № СЛ/Д-С-М/362-069/13.06.2023 г. от ДСП-М., Г. Д. е бил уведомяван за необходимостта да подаде писмено заявление във връзка с желанието му той и децата му да ползват горепосочената социална услуга, с цел да му бъдат издадени направления.Т. заявление, обаче, не е било подадено.

С оспорената в настоящото производство Заповед № ЗД/Д-С-М-014/05.07.2023 г., издадена от „за“ директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., е наредено детето Ц. Г. Д. да бъде насочено към Център за обществена подкрепа ИСДП, [улица], [населено място] за срок от 6 месеца за предоставяне на социална услуга „Психологическа подкрепа и подобряване комуникацията между майката и детето“.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване акт, от лице с правен интерес в законоустановения 14-дневен срок.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 24 Закон за закрила на детето (ЗЗДет.), вр. чл. 20, ал. 4, т. 1 Правилника за приложение на ЗЗДет. – „за“ изпълняващия длъжността директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., видно от представените по делото: Заповед № РД01-700/22.06.2016 г. на изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане (АСП), съгласно която при законоустановено отсъствие на титуляра на длъжността „директор на ДСП“, функциите му да се изпълняват в пълен обем от служител, заемащ длъжността „началник на отдел „социална закрила““ в съответното ДСП; заповед ЧР- 136 202/29.06.2023 г. за разрешен платен годишен отпуск, както и заповед № ЧР-СП-1 3557/02.11.2022 . на изпълнителния директор на АСП за преназначаване на Т. Войнска на длъжност „началник отдел“.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа

посочване на фактически основания, въз основа на които административният орган е постановил акта си, които дават възможност да се провери законосъобразността му, а на жалбоподателя да организира защитата си.

При издаване на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяната ѝ. В случая спрямо детето Ц. Д. е предприета мярка за закрила в семейна среда по смисъла на чл. 23, т. 2 ЗЗДет. - насочване към подходящи социални услуги. Съгласно чл. 24 ЗЗДет. мерките за закрила по чл. 23 се предприемат от Дирекция "Социално подпомагане" по искане на родителите, настойниците, попечителите, лицата, които полагат грижи за детето, или на самото дете, както и по преценка на Дирекция "Социално подпомагане" и се осъществяват от доставчици на социални услуги за деца или от Дирекция "Социално подпомагане". Редът за осъществяване на мерките за закрила е уреден в глава трета на ППЗЗДет., който видно от събраните доказателства към административната преписка е спазен. Съгласно изискването на чл. 9 и чл. 14 ППЗСП от социален работник са извършени проучване и оценка на постъпилния сигнал в Д"СП" – М., при които е установен риск за детето. Въз основа на направената оценка социалният работник е изготвил доклад изх. № СЛ/Д-С-М/362-004/08.12.2021 г., съобразно изискването на чл. 16, ал. 4 ППЗЗДет.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена и в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗЗДет. предвижда, че закрилата на детето по този закон се осъществява чрез съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда, а съгласно чл. 23, т. 2, мерките за закрила в семейна среда се изразяват в насочване към подходящи социални услуги в общността. Съгласно §1, т. 8 от ДР на ЗЗДет. "услуги" по смисъла на чл. 23 от този закон са социалните услуги чл. 15, т. 1 – 7 от Закона за социалните услуги, а това са: информиране и консултиране; застъпничество и посредничество; общностна работа; терапия и рехабилитация; обучение за придобиване на умения; подкрепа за придобиване на трудови умения; дневна грижа; резидентна грижа; осигуряване на подслон; асистентска подкрепа. Т.е. социални услуги се предоставят на дете, за което в Дирекция "Социално подпомагане" е налична информация, че се намира в риск или чиито права са нарушени или застрашени от нарушаване с цел да бъдат гарантирани основните права на детето във всички сфери на обществения живот съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, както и да бъдат разширени възможностите на детето да води самостоятелен начин на живот.

В конкретния случай спрямо Ц. Д. е предприета мярка за закрила по чл. 23 ЗЗДет., с оглед данните по отворения в Отдел „Закрила на детето“ случай за неспазване по различни причини, повод и предтекст на установения със съдебен акт режим на лични отношения между Ц. и неговата майка, като срещите между детето и майката не се осъществяват по начина и във времето, определено от съда, поради което те не могат да осъществят възможния в ситуацията пълноценен и нормален контакт помежду си. Този извод се подкрепя и от приложените по делото протоколи за проведени срещи в ДСП-М. между майката и децата, на които жалбоподателят не е водил Ц.. При това положение се налага заключението, че Ц. Д. е дете в риск по смисъла на §1, т. 11, б."в" от ДР на ЗЗДет., тъй като съществува опасност от увреждане на неговото емоционално и психическо развитие и в частност да се развие синдром на родителско отчуждаване. Предвид горното съдът счита, че в

съответствие с материалния закон административният орган е издал заповед за предоставяне ползването на социална услуга "Психологическа подкрепа и подобряване на комуникацията между майката и детето " в Центъра за обществена подкрепа към ИСДП.

В чл. 18, ал. 1 ППЗЗДет. е регламентирано, че целта на мерките за закрила в семейна среда е да бъдат подпомогнати детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето. В тази връзка, оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона - да се осигури закрила за нормалното емоционално и психическо развитие на всяко едно дете и за защита на неговите права и интереси. Безспорно е правото на всяко едно дете на лични контакти и с двамата си родители. Това право е законово закрепено, а в случая е определен и режим на лични контакти на майката с детето, който задължително следва да бъде изпълняван. Наличието на конфликт между двамата родители неминуемо води до засягане на правата и интересите на детето и се отразява негативно върху неговото емоционално състояние и развитие. Както вече бе посочено, целта на мерките за закрила в семейна среда съгласно чл.18, ал.1 ППЗЗДет. е да бъде подпомогнато детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето. В тази връзка съдът счита, че ползване на социална услуга "Психологическа подкрепа и подобряване на комуникацията между майката и детето" би дала възможност да се предотврати синдрома на родителско отчуждение при детето, опасност от възникване на какъвто безспорно има в случая с оглед трудностите при осъществяването на определения от съда режим, и би подпомогнала както детето, така и родителите за по-нататъшно пълноценно общуване.

Изложените обстоятелства сочат, че при издаване на оспорената заповед не са допуснати нарушения, представляващи отменителни основания по чл. 146 АПК, поради което подадената жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът,

Р Е Ш И :

ОХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. Д., подадена лично и в качеството му на законен представител на Ц. Г. Д. срещу заповед № ЗД/Д-С-М-014/05.07.2023 г., издадена от „за“ директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: